

Arrest

nr. 88 105 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 31 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.-P. DOCQUIR en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 21 februari 2012 het Rijk binnen en diende op 22 februari 2012 een asielaanvraag in. Op 30 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Soedanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 1 januari 1975 te Damazine, Soedan. U bent Moslim en behoort tot de Hawazma etnie. U bent weliswaar geboren in

Damazine, gelegen in de 'Blue Nile state', maar u heeft heel uw leven in Kadugli gewoond, de hoofdstad van Zuid-Kordofan, waar uw ouders van afkomstig zijn. U bent opgegroeid in Kadugli, bent er naar school gegaan en heeft er gewerkt. Na uw middelbare studies ging u aan de slag als chauffeur bij een bakker in Kadugli voor wie u brood rondbracht. In uw vrije tijd was u eveneens actief als muzikant. U speelde saxofoon en ging regelmatig naar dorpen in de buurt van Kadugli voor muziekoptredens. In het najaar van 2008, toen u met twee andere muzikanten terugkwam van een dergelijk optreden, werd u echter aangehouden door drie agenten van de Soedanese veiligheidsdienst. U werd als enige aangehouden en meegenomen voor ondervraging naar Kadugli. Men vond het verdacht dat u zoveel in de buurt van Kadugli rondtrok en wou u hiermee confronteren. U legde echter uit dat dit te maken had met uw muzikale activiteiten. Na enkele uren liet men u gaan op voorwaarde dat u niet meer zo veel zou rondtrekken. U hield zich de komende jaren dan ook gedeisd en stopte uw muzikale activiteiten. Op 7 juni 2011 vonden er bombardementen plaats op Kadugli uitgevoerd door een oppositiebeweging. Vele huizen werden vernield en velen vluchtten de stad uit. Ook de woning van uw familie brandde uit, en toen u dit merkte, besloot u om op zoek te gaan naar uw familie aangezien u niet thuis was op het moment van de aanvallen. Op een bepaald moment werd u echter aangehouden door de veiligheidsdiensten die het verdacht vonden dat u niet was gevlucht en in de stad bleef. U werd meegenomen naar een militaire kazerne waar u drie uren werd vastgehouden. Na het tekenen van een document waarin u aangaf dat u zich om de drie dagen zou komen aanmelden, werd u vrijgelaten. U zocht verder naar uw familie maar vond deze niet. Drie dagen later besloot u om de stad te ontvluchten samen met heel wat anderen die op een vrachtwagen Kadugli verlieten. U ging naar Obaeid waar u de volgende dag een andere vrachtwagen nam om naar Kosti te gaan. Via deze laatste stad ging u naar Port Sudan per auto, vanwaar u de boot naar Turkije nam op 25 augustus 2008 met de hulp van een smokkelaar. U verbleef drie dagen in Turkije om vervolgens naar Griekenland door te reizen waar u vier maanden in Petra zou verblijven. In Griekenland contacteerde u een andere smokkelaar die ervoor zorgde dat u per vrachtwagen naar België kon gaan. Op 22 februari 2012 vroeg u asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U beweert Soedan ontvlucht te zijn omdat u vreest opnieuw te zullen worden gearresteerd door de Soedanese veiligheidsdiensten omdat men u ervan verdacht de leden van uw etnie tegen het regime op te zetten, aldus uw verklaringen tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.7).

Volgende bedenkingen kunnen echter gemaakt worden bij de door u aangehaalde problemen die u met de Soedanese autoriteiten zou hebben gekend. Zo beweert u tijdens het gehoor een eerste maal te zijn opgepakt in 2008 toen u terugkeerde van een muziekoptreden in een dorp in de buurt van Kadugli (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart dat u als enige persoon en muzikant werd aangehouden en meegenomen door agenten van de Soedanese veiligheidsdienst, en dat de andere twee muzikanten en de chauffeur van de wagen waarin jullie zaten, ongemoeid werden gelaten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U zou vervolgens meegenomen zijn naar een politiebureau in Kadugli waar u gedurende enkele uren ondervraagd werd, aldus uw verklaringen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U zou diezelfde dag nog zijn vrijgelaten door de Soedanese veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Hierbij kan ten eerste opgemerkt worden dat u deze gebeurtenis hoegenaamd niet aangehaald heeft tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (zie vragenlijst CGVS, dd.24 februari 2012, p.2-3, administratief dossier). Nochtans werd u tijdens dit gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gevraagd of u al dan niet werd opgepakt of gearresteerd in uw land van herkomst en zo ja, in welke periode (vragenlijst CGVS, dd.24 februari 2012, p.2-3, administratief dossier). Redelijkerwijze mag toch verwacht worden dat u dergelijke essentiële elementen in uw asielrelaas zou vermelden tijdens uw gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien u nagelaten heeft deze beweerde eerste korte arrestatie in 2008 door de Soedanese veiligheidsdiensten te vermelden tijdens dit gehoor, doet dit reeds de nodige vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van deze door u aangehaalde gebeurtenis. Bovendien kan eveneens de vraag gesteld worden waarom u als enige van de vier personen in de wagen in 2008 zou worden meegenomen door de Soedanese veiligheidsdiensten in 2008, zoals u beweert tijdens het gehoor voor het CGVS. De personen die bij u in de wagen zaten, waren immers eveneens muzikanten zoals u, die samen met u optraden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Aangezien u verklaart dat de Soedanese autoriteiten het verdacht vonden dat u zo vaak Kadugli verliet – om te gaan optreden in de naburige dorpen, zoals u beweert – is het vreemd dat de twee andere muzikanten wel met rust zouden worden gelaten, zoals u verklaart tijdens

het gehoor. U verklaart verder dat u tijdens de ondervraging door de agenten van de Soedanese veiligheidsdienst in 2008 verklaarde dat u zo vaak onderweg was omdat u muzikant was, en dat er geen andere reden was, waarop u zou zijn vrijgelaten, zonder dat u enig document diende te ondertekenen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U verklaart in de hierop volgende jaren, tot juni 2011, geen problemen meer te hebben gehad met de Soedanese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Bijgevolg, zelfs indien u daadwerkelijk zou zijn meegenomen door de Soedanese veiligheidsdiensten in 2008 zoals u verklaart voor het CGVS, lijken de agenten van de veiligheidsdienst uw verklaring – als zou u een muzikant zijn die hierdoor vaak naar omliggende dorpen ging voor verschillende optredens – geloofd te hebben aangezien ze u diezelfde dag nog lieten gaan, zonder hier enige voorwaarden aan te koppelen of dat u enig document diende te ondertekenen, en aangezien u verklaart geen problemen meer te hebben gehad in de hierop eerstvolgende jaren tot juni 2011.

U verklaart immers dat Kadugli in juni 2011 aangevallen en gebombardeerd werd waardoor heel wat inwoners de stad dienden te ontvluchten (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U verklaart dat u als een van de enigen in de stad bleef omdat u op zoek was naar uw familie (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U beweert enkele dagen later te zijn aangehouden door agenten van de Soedanese veiligheidsdienst omdat men u ervan verdacht dat u de leden van uw etnie zou hebben opgezet tegen het regime (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Na een arrestatie van drie uur zou u echter zijn vrijgelaten nadat u een document zou hebben ondertekend waarin vermeld stond dat u zich om de drie dagen moest komen aanmelden (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Ook bij deze door u beweerde korte aanhouding door de Soedanese veiligheidsdienst kunnen enkele opmerkingen gemaakt worden. Vooreerst beweert u samen met een groep andere personen te zijn aangehouden in Kadugli drie dagen nadat de bombardementen op de stad begonnen waren (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd met hoeveel personen u werd aangehouden, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U slaagt er zelfs niet in een schatting te maken van het aantal personen die samen met u zouden zijn opgepakt (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u gevraagd wordt wie deze andere personen dan waren, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U heeft evenmin een idee van wat er met deze anderen gebeurd zou zijn na jullie beweerde arrestatie (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Verder kan nog opgemerkt worden dat u beweert slechts drie uren te zijn opgesloten in een kazerne in Kadugli, waarna u een document diende te ondertekenen waarin u aangaf zich te om de drie dagen te komen aanmelden (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Hierbij kan opgemerkt worden dat het enigszins vreemd te noemen is dat u slechts gedurende drie uren zou zijn aangehouden om vervolgens vrijgelaten te worden op voorwaarde dat u zich om de drie dagen zou komen aanmelden. Als men u daadwerkelijk verdacht zou hebben de leden van uw etnie tegen het regime op te zetten, kan het toch vreemd genoemd worden dat men u al na drie uren weer op vrije voeten zou hebben gesteld. Wanneer u gevraagd wordt wanneer u Kadugli dan verlaten heeft, of ontvlucht bent, antwoordt u in eerste instantie dat u niet de dag zelf dat u werd vrijgelaten, maar de volgende dag, gevlucht zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wat later tijdens het gehoor verklaart u echter plotseling dat u drie dagen na uw vrijlating Kadugli zou hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Deze inconsistente verklaring ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het geheel. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te stellen dat u er niet in slaagt uw beweerde problemen met de Soedanese autoriteiten aannemelijk te maken. Uw verklaringen hieromtrent zijn vaag en hoegenaamd niet overtuigend te noemen.

Wat betreft de huidige (on)veiligheidssituatie in Zuid-Kordofan, de regio waarvan u beweert afkomstig te zijn, kan opgemerkt worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zich niet elders in Soedan zou kunnen vestigen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt alvast dat interne vlucht mogelijk is, zeker voor mensen die geen ernstige problemen kennen met de Soedanese autoriteiten of niet in verband worden gebracht met SPLM/A, wat voor u opgaat zoals uit de hierboven staande motivering blijkt.

Verder kan worden opgemerkt dat u een ongehuwde man bent, zonder kinderen, met een - weliswaar beperkte- opleiding die een zelfstandig leven had in Soedan en er werkte als chauffeur. U hebt bovendien twee zussen die in Omdurman wonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Uit al deze persoonlijke gegevens kan afgeleid worden dat het mogelijk moet geweest zijn voor u om u elders te vestigen zonder problemen, buiten Zuid-Kordofan. U probeerde dit echter niet en haalt tijdens het gehoor geen enkel element aan waaruit kan afgeleid worden dat u zich niet elders in Soedan zou kunnen vestigen. U hebt ook nooit eerder getracht u buiten Zuid-Kordofan te vestigen maar verliet meteen Soedan nadat u ook Zuid-Kordofan verliet.

U legt bovendien geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas, noch enige documenten ter bevestiging van uw identiteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet; een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en een manifeeste vergissing in appreciatie. In het uiterst summier opgestelde verzoekschrift voert verzoeker tevens de schending aan van punt 199 van de UNHCR-Proceduregids.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat deze uitgebreid wordt gemotiveerd en gestaafd met objectieve informatie. Dit middel wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.4. De Raad wijst erop dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat.

2.5. Nopens de status van vluchteling

2.6. Verzoeker verklaart Soedan te zijn ontvlucht omdat hij er werd geïsoleerd door de autoriteiten, die hem ervan verdachten de leden van zijn etnie, de Hawazma, op te zetten tegen het regime, en hem twee maal zouden hebben opgepakt en ondervraagd.

2.7. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

2.8. De Raad kan verzoeker niet volgen waar hij in het verzoekschrift stelt dat hij ter adstructie van het asielrelaas “een dossier met documenten” heeft neergelegd, nu blijkt uit het administratief dossier en de bestreden beslissing dat verzoeker in de loop van zijn asielprocedure geen enkel document heeft neergelegd. Aangezien verzoeker in Soedan naar school ging, tewerkgesteld was als chauffeur en tevens actief was als muzikant, kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij minstens zijn identiteit kan aantonen, te meer nu het bewijs van identiteit een essentieel element uitmaakt in iedere procedure. Evenmin toont verzoeker aan dat hij twee maal kortstondig werd gearresteerd door de autoriteiten, en bij

de tweede arrestatie een document diende te ondertekenen waarin hij aangaf dat hij zich om de drie dagen zou komen melden. Aldus staat verzoeker noch zijn identiteit noch zijn asielmotieven en biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring, wat de geloofwaardigheid van het asielrelaas ondergraaft.

2.9. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De commissaris-generaal wijst terecht op verschillende vaagheden en incoherenties in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder onderuithalen. Verzoeker liet vooreerst na zijn eerste arrestatie in 2008 te vermelden tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, niettemin hem uitdrukkelijk werd gevraagd of hij al dan niet werd opgepakt of gearresteerd in zijn land van herkomst. Voorts is het opmerkelijk dat verzoeker in dit verband niet kon toelichten waarom hij toen als enige werd opgepakt en de andere muzikanten die in dezelfde situatie als hijzelf verkeerden, met rust gelaten werden (gehoorverslag CGVS, p.10). Verzoekers verklaringen in verband met de tweede arrestatie in 2011 overtuigen evenmin nu verzoeker onwetend was inzake tal van elementaire en voor de hand liggende gegevens als het aantal personen die samen met hem werden opgepakt, wie deze personen waren en wat er naderhand met hen gebeurde (gehoorverslag CGVS, p.8). Tenslotte is het merkwaardig dat verzoeker ondanks de ernstige beschuldiging van aanzetten tot verzet tegen het regime, reeds na een korte arrestatie van drie uur werd vrijgelaten. Verzoeker brengt hieromtrent geen verduidelijkingen zodat deze bevindingen onverminderd overeind blijven.

2.10. De Raad stelt vast dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven vaagheden en omissies de kern van het relaas raken en pertinent zijn. Voor het bestaan ervan wordt geen enkele toelichting gegeven in het verzoekschrift. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij als chauffeur van een bakker en rondtrekkend muzikant, die "*helemaal nie!*" politiek actief was (gehoorverslag CGVS, p.4), door de Soedanese autoriteiten beschouwd werd als een bedreiging voor het regime, laat staan dat hij om die reden naar Europa diende te vluchten om op zoek te gaan naar internationale bescherming. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratief dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

2.11. Wat de algemene situatie in Zuid-Kordofan betreft blijkt uit algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat deze mogelijk verontrustend kan zijn doch dat aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt in de negatieve aandacht te staan van zijn overheid, hij -in zoverre noodzakelijk- over een intern vestigingsalternatief beschikt. De commissaris-generaal wijst er dan ook terecht op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zich niet elders in Soedan zou kunnen vestigen om aan de onveilige situatie in zijn regio te ontkomen, temeer nu hij een zelfstandig leven leidde en twee zussen had die in Omdurman wonen, vanwaar ook zijn verloofde afkomstig is (gehoorverslag CGVS, p.3), wat door verzoeker niet wordt betwist.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3. Nopens de subsidiaire bescherming

3.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Soedan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK